

werd welke bedragen met een dergelijke operatie gemoeid zouden zijn. Meer dan 1 miljoen gulden was nodig om één en ander te realiseren⁵³).

Ondanks het feit dat Monumentenzorg een bijdrage zou leveren aan de nieuwbouw bleven de kosten voor de Fundatie gigantisch. In 1964 stelde ir. Meischke voor de financiering als volgt te regelen: De halve paalfundering en de betononderbouw van het gebouw Kuijl moeten worden betaald door Kuijl's Fundatie evenals de woonblokken en 10 procent van de overbrenging van het hoofdgebouw. De totale kosten hiervan bedragen ruim 6 ton. De overige kosten, meer dan 5 ton, zullen worden betaald door Monumentenzorg⁵⁴).

In januari 1965 dienden de regenten een verzoek tot het verkrijgen van subsidie in bij het Ministerie van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen, conform het voorstel van Monumentenzorg⁵⁵). Dat deze plannen ten slotte gerealiseerd zijn is bekend. Graag had ik U over de zeven jaren die liggen tussen het definitieve besluit en de uiteindelijke verhuizing in 1972 even uitvoerig geïnformeerd als ik tot nu toe gedaan heb. De briefwisseling en de notulen, welke zich in het Gemeentearchief bevinden eindigen echter abrupt in 1965. U kunt zich voorstellen dat ik tijdens mijn onderzoek al erg gelukkig was met het feit dat ik nog net kon ontdekken hoe dit stukje petite histoire ging eindigen. Daardoor kon ik wat gemakkelijker accepteren dat het archivistisch doek onverbiddelijk was gevallen. Ik heb nog wel contact opgenomen met de heer Mees, de huidige secretaris, die zo vriendelijk was mij het lopend archief dat hij onder zijn hoede heeft, voor onderzoek af te staan, maar helaas, de oudste stukken daarin dragen als jaartal 1977.

En zo moeten we dus gissen naar wat er precies in die jaren is voorgevallen. Ongetwijfeld zullen er in die al genoemde zeven jaar nog heel wat tegenvallers te verwerken zijn geweest. Hoe het ook zij, de nieuwe Fundatie is er gekomen en elke keer als ik over de 's-Gravenweg rijd en ik daar die schitterend gelegen Fundatie zie, ben ik, als iemand die de geschiedenis van Rotterdam na aan het hard ligt, dankbaar voor het feit dat men in staat is geweest zo'n historisch stukje Rotterdam voor het nageslacht te bewaren.